

Vi har forstået af debatten forud for i dag, at man fra regeringens side er villig til at støtte SF-forslaget om at støtte gældstydgede bistandsklienter. Det kvitterer vi for.

Så til loven om aktiv socialpolitik. I SF har det altid været højeste prioritering, at der var brug for alle, og at sikre alles ret til at deltage. Det er noget ganske andet end den tvangsaktiverings-tanke, der har besat det gamle arbejderparti, der engang var optaget af både retten og pligten. I dag er det blevet ved pligten.

Vi vil derfor stille fire beskedne ændringsforslag til denne lov. For det første, at der skal kunne ankes med opsættende virkning. For det andet, at der skal kunne forhandles løn- og arbejdsforhold. Vi finder det ganske enkelt uværdigt at lade unge på bistand arbejde for en fjerdedel af lønnen i forhold til den makker, der er ansat på normale vilkår. Hvorfor er unge bistandsklienter og dagpengemodtagere de eneste i dette land, der ikke må forhandle løn- og arbejdsvilkår?

Det tredje ændringsforslag er, at der med jobbet skal følge de arbejdsmarkedsrettigheder, der følger af ethvert andet job, og det fjerde, at jobbet skal indeholde et kvalificerende perspektiv.

Med disse få, men for os vigtige ændringer vil vi kunne støtte loven om aktivering.

Jeg skal ikke sige så meget om lov om pension; det er jo et forholdsvis begrænset forslag. Jeg skal bare pege på, at vi er bekymrede over den totale udlægning af pensionstilkendelsen, når man tager den danske kommunale struktur i betragtning.

Jeg skal så runde af med at pege på, at det ærgrer SF, at regeringen ikke er mere ambitiøs på vegne af dem, der virkelig har det skidt i dette samfund, og at vi ikke bruger så oplagt en lejlighed til for alvor at tage fat. Processen er efter vores opfattelse startet bagfra. Vi skulle have startet med analysen og sluttet med svarene.

Det har så heller ikke gjort arbejdet lettere, at det oprindeligt var et udspil til De Konservative, da De Konservative havde større betydning i dansk politik, end de har i dag. Under de drøftelser, vi har haft med regeringen, er det lykkedes at få fjernet nogle af de værste skrubtudser, men at få fjernet det katastrofale i et oplæg gør det jo ikke godt. Vi har tilbagelagt en strækning, der kunne karakteriseres som to skridt tilbage og et lille nøk frem.

Socialministeren og dermed også regeringen står nu med følgende valg: Den kan lave forlig med højrefløjen, det er klart, det kan den gøre,

hvis den vil, med minimalstats- og privatiseringstilhængerne, som også har holdt taler i dag. Men jeg tror, at prisen bliver ufattelig høj, ikke alene for bunden af vores samfund, der i forvejen har det skidt; det ville også være at gå i lodret modsat retning af hørings svarene.

En anden mulighed er at lave en bedre bistandslov og forbedre udkastene i et samarbejde specielt med SF. Det ville være i samklang med hørings svarene, det ville lette forholdene i bunden af samfundet, og det ville forstærke det svage håb og de politiske tendenser, der blev skabt ved finanslovaftalen.

Jeg synes i virkeligheden, valget for regeringen må være meget let, og jeg skal tilsige, at SF vil gå konstruktivt og energisk til de kommende forhandlinger. Men jeg antager, det er forstået, at hvis SF skal lægge stemmer til, skal der ske et gennembrud på de for os vigtige områder.

Jeg vil så også godt sige afrundende og venligt ment over for Venstre og De Konservative, at det er klart, at vi ikke vil udelukke nogen partiers deltagelse, hvis man vil nærme sig SF's synspunkter.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, jeg vil give hr. Søvnald muligheden for lige at uddybe, hvad det var, der præcis lå i hans ordvalg med hensyn til, at de ledige skulle have lov til selv at forhandle overenskomst.

Hvilke situationer er det, vi taler om? Er det i forhold til den passive ydelse, de kan få, at de selv skal have lov til at forhandle? Og skal de så også have strejkeret? Vil de ikke længere være ledige, hvis de ikke får det, de kræver?

I forhold til dem, der skal ud og aktiveres, fremgår det af forslaget, at en stor gruppe af dem netop falder ind under at skulle have overenskomstmæssig løn. Hvis de også selv skal kunne forhandle deres lønninger, er det så, fordi de skal have mere end dem, der får overenskomstmæssig løn, eller hvordan er det?

Det lød så flot; det var en flot vision: De ledige skal selv have lov til at forhandle deres overenskomst. Men hvordan skal det foregå i praksis?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Willy Søvnalds ordførertale, og det stod mig ikke helt klart, om det var et ultimatum, vi nærmede os til sidst, således at regeringen må vælge enten-eller. Det